

هیچ دو مسلمانی نیستند که یکدیگر را ملاقات کنند و با هم دست بدهند، مگر اینکه قبل از جدا شدن مورد آمرزش قرار می گیرند.

از براء رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «ما مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا عُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا»: «هیچ دو مسلمانی نیستند که یکدیگر را ملاقات کنند و با هم دست بدهند، مگر اینکه قبل از جدا شدن مورد آمرزش قرار می گیرند».

[این حدیث با مجموع طُرُق و شواهد آن صحیح یا حداقل حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداؤد - به روایت احمد]

حدیث مذکور بیانگر این مهم است که: هیچ دو مسلمانی نیستند که یکدیگر را ملاقات کنند و پس از دیدار یکدیگر با هم دست بدهند مگر اینکه مورد آمرزش قرار می گیرند؛ و گناہانی که با اعمال نیک بخشیده می شوند، گناہان صغیره ی در حوزه ی حق الله هستند. و اینکه می فرماید: «قبل از اینکه از هم جدا شوند» تاکید بر مصافحه و دست دادن و تشویق به آن می باشد. البته ناگفته نماند که دست دادن با نا محرم از این حدیث مستثنی می باشد چنانکه دلایل شرعی بر نهی از آن وارد شده اند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6257>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

